

D E C I Z I E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Consiliului raional Orhei împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la încasarea datoriei, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014, prin care a fost respinsă cererea Inspectoratului de Stat al Muncii privind repunerea apelului în termen și restituită cererea de apel a Inspectoratului de Stat al Muncii ca fiind depusă înafara termenului legal,

c o n s t a t ă:

La 05 august 2011, Consiliul raional Orhei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Muncii cu privire la încasarea plății pentru chirie și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Consiliul raional Orhei a indicat că la 22 decembrie 2008 între Consiliul raional Orhei și Inspecția Muncii a fost încheiat contractul de locațiune nr. 18, potrivit căruia Consiliul raional Orhei a transmis în posesiune și folosință temporară Inspecției Muncii, Inspectoratului teritorial de muncă Orhei, pe un termen de un an, încăperi amplasate la etajul trei în clădirea Primăriei or. Orhei cu o suprafață de 17,7 m.p. ce aparțin cu drept de proprietate Consiliului raional Orhei.

A mai indicat că conform contractului de locațiune menționat locatarul/pîrîtul efectuează plata lunară, pînă la data de 10 a următoarei luni, obligație pe care a îndeplinit-o. La 16 februarie 2009 a înaintat un demers pîrîtului prin care i-a comunicat că în rezultatul inventarierii spațiului total al încăperilor situate în incinta Primăriei or. Orhei s-a constatat că Inspecția Muncii de fapt ocupă nu 17,7m.p. dar 18,54 m.p. fiind anexat totodată calculul și Acordul adițional cu modificarea contractului de locațiune nr. 18 din 22 decembrie 2008.

Până în prezent pîrîtul nu a achitat plata de chirie. Astfel, datoria față de reclamant constituie suma de 2167,89 lei.

Cere Consiliul raional Orhei încasarea de la Inspecția Muncii plata pentru chirie în sumă totală de 2167,89 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 17 octombrie 2011 a fost admisă acțiunea și a fost încasat de la Inspecția Muncii în beneficiul Consiliului raional Orhei suma de 2167,89 lei cu titlu de datorie și suma de 270 lei cu titlu de taxă de stat în bugetul statului.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 mai 2012 a fost admis recursul declarat de Inspecția Muncii, casată hotărârea Curții de Apel Economice din 17 octombrie 2011 cu restituirea pricinii spre rejudecare în Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 septembrie 2013 acțiunea a fost admisă. A fost încasat de la Inspecția Muncii în beneficiul Consiliului raional Orhei prejudiciul în sumă de 2167,89 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

La 31 ianuarie 2014, Inspectoratul de Stat al Muncii a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014 a fost respinsă cererea apelantului Inspectoratului de Stat al Muncii privind repunerea în termen a apelului. A fost restituit apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii ca fiind depus cu omiterea termenului legal.

La 14 aprilie 2014, Inspectoratul de Stat al Muncii a declarat recurs, împotriva încheierii instanței de apel, cerând admiterea acestuia cu casarea încheierii contestate.

Recurentul Inspectoratul de Stat al Muncii, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel la emiterea încheierii a încălcat atât normele de drept material cât și normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 septembrie 2013 acțiunea Consiliului raional Orhei a fost admisă ca fiind întemeiată. A fost încasat de la Inspecția Muncii în beneficiul Consiliului raional Orhei cu titlu de prejudiciu suma de 2167,89 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 ianuarie 2014, Inspectoratul de Stat al Muncii a depus o cerere de apel.

Instanța de apel, prin încheierea din 01 aprilie 2014, a respins ca neîntemeiată cererea apelantului Inspectoratului de Stat al Muncii privind

repunerea apelului în termen și a fost restituită cererea de apel depusă de către Inspectoratul de Stat al Muncii ca fiind depusă înafara termenul legal.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului și, anume, din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 30 septembrie 2013 rezultă că reprezentantul recurentului Inspectoratul de Stat al Muncii n-a fost prezent în ședința de judecată, însă prin recipisa din 30 septembrie 2013 reprezentantul recurentului Adrian Bobeica a primit dispozitivul hotărârii din 30 septembrie 2013, fiindu-i explicat căile și termenul de atac a acesteia.

La 11 octombrie 2013 Inspectoratul de Stat al Muncii a depus cerere prin care a solicitat întocmirea și expedierea în adresa lor a hotărârii integrale.

Cu toate acestea, Inspectoratul de Stat al Muncii a declarat apel la 31 ianuarie 2014, adică cu depășirea termenului de 30 zile prevăzut de lege, cu solicitarea repunerii în termen, însă fără a prezenta dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

Pe când, în conformitate cu art. 116 alin. (1), (3) și (4) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Reieșind din normele de drept procedural enunțate Inspectoratul de Stat al Muncii trebuia să-și exercite dreptul la acțiune înainte de îndeplinirea termenului de 30 zile, calculat din ziua pronunțării dispozitivului hotărârii. Însă recurentul a ignorat acest fapt și a contestat hotărârea primei instanțe abia la 31 ianuarie 2014, astfel fiind omis termenul căii de atac cu trei luni jumătate.

Prin urmare, instanța de apel întemeiat a concluzionat că, Inspectoratul de Stat al Muncii a depus cerere de apel cu omiterea termenului prevăzut de lege, deoarece legislația procedurală prevede expres declararea apelului în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Nu poate fi considerat drept temeinic argumentul recurentului precum că termenul de depunere a apelului urmează a fi calculat de la data de 13 ianuarie 2014, data când a primit copia hotărârii motivate, deoarece recurentul interpretează eronat norma de drept procedurală.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel temeinic și legal a respins cererea apelantului-recurent privind repunerea în termen a apelului și a restituit cererea de apel depusă de către Inspectoratul de Stat al Muncii, iar

ultimul nu a invocat nici un argument în cererea de recurs ce ar răsturna concluzia instanței de apel.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Consiliului raional Orhei împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevski